

Čj. UOOU-06895/13-21

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 28. února 2014 takto:

Rozklad účastníka řízení, ..., fyzické osoby podnikající, s místem podnikání ..., (zapsané v registru zdravotnických zařízení pod názvem ..., adresa ...), proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-06895/13-6 ze dne 4. prosince 2013, **se zamítá.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti s nálezem 68 tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ (tj. Zvlášť Úctovaný Materiál – účetní položka dle zákona o účetnictví, kterou účastník řízení vzhledem k charakteru jeho práce nevykazuje) z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji 1207 osob, bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) s výzvou ke sdělení a doložení veškerých opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a k předložení listin o přijatých a provedených technicko-organizačních opatřeních k zajištění ochrany osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., které bylo účastníku řízení, ..., fyzické osobě podnikající, s místem podnikání ..., zapsané v registru zdravotnických zařízení pod názvem ..., adresa ... (dále jen „účastník řízení“), doručeno dne 30. října 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět města Unhošť ze dne 9. srpna 2013, doručený Úřadu dne 13. srpna 2013.

V reakci na oznámení o zahájení správního řízení uvedl účastník řízení, že k vyhození předmětných tiskopisů záznamů došlo omylem asistenta ..., který složku záznamů určenou k likvidaci vyhodil do odpadkového koše. Jako opatření k zabezpečení ochrany osobních údajů uvedl účastník řízení příkaz k likvidaci papírové dokumentace buď skartací, nebo spálením. Konkrétní, před ztrátou tiskopisů záznamů, přijatá opatření k zabezpečení ochrany osobních údajů podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a případnou dokumentaci o těchto přijatých opatřeních dle ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. účastník řízení nepředložil, pouze uvedl, že jako opatření k technicko-organizačnímu zajištění ochrany osobních údajů bude do budoucna osobně kontrolovat všechny listiny určené ke skartaci.

Ze spisového materiálu je patrné, že dne 8. července 2013 cca v 8, 00 hod. došlo k nálezům 68 tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji v rozsahu jméno, příjmení, rodné číslo, kód diagnózy a výkonu, pocházejících z činnosti účastníka řízení, a to v plastovém pytlí s odpadky u kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v obci Horní Bezděkov. Dále z úředního záznamu o podání vysvětlení účastníka řízení na Policii České republiky, obvodní oddělení Unhošť ze dne 31. července 2013 vyplynulo, že uvedené tiskopisy do plastového pytle vložil asistent účastníka řízení, ..., který se zabývá administrativní činností související s provozem ordinace. Následně byl plastový pytel dne 8. července 2013 v cca 6:30 hod. odložen u kontejnerů na tříděný odpad v obci Horní Bezděkov, aniž by účastník řízení zkontroloval jeho obsah. Jednalo se o účetní firmou vrácené, účetně zpracované tiskopisy záznamů, určené k likvidaci.

Správní orgán prvního stupně na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že účastník jako správce osobních údajů nezabránil neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům pacientů a jejich možnému následnému zneužití, tedy porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000, neboť nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, čímž spáchal správní delikt dle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb..

Správní orgán prvního stupně posuzoval jednání účastníka řízení i z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., dospěl však k závěru, že účastník řízení neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, když se k deliktnímu jednání sám doznal a žádná přijatá opatření ani jejich dokumentování nepředložil.

Přípisem ze dne 15. listopadu 2013 správní orgán prvního stupně oznámil účastníku řízení, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a seznámil jej s jeho právy dle správního řádu.

Následně dne 4. prosince 2013 rozhodnutím čj. UOOU-06895/13- 6 správní orgán prvního stupně uložil účastníku řízení za spáchání výše uvedeného správního deliktu v souladu s ustanovením § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 60.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 6. prosince 2013 a ve stanovené lhůtě byl dne 18. prosince 2013 Úřadu doručen rozklad účastníka řízení.

V rozkladu účastník řízení uvedl, že se nejedná o zdravotnickou dokumentaci, ale pouze o pomocný materiál pro účtování výkonů ordinace pojišťovně, došlo k pouhému omylu ve třídění papírového materiálu určeného k likvidaci zaměstnancem účastníka řízení, který má na starosti veškerou administrativní činnost v ordinaci. Tiskopisy, o které se jednalo, byla složka 68 listů formulářů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“, což jsou podklady pro pojišťovny, zpracovávané společností MEDICOM, a.s. a po zpracování vráceny lékařce ke skartování, neboť jde pouze o pracovní materiály již zpracované.

Účastník řízení opětovně zdůraznil, že se nejedná o zdravotnickou dokumentaci, která by byla povinně archivována dle vyhlášky č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci. Na uvedené tiskopisy se tato vyhláška nevztahuje, označení diagnóz je uvedeno v kódech, které jsou zcela nepřístupné, zná je pouze lékař a účtující společnost MEDICOM a.s.

Opatření proti neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům bylo dle účastníka řízení přijato již před projednávaným správním deliktem, a to příkazem, že likvidace papírové dokumentace musí být provedena buď skartací, nebo spálením v topném zařízení, které není k dispozici v ordinaci účastníka řízení. Po zjištění daného omylu byl příkaz účastníkem řízení zpřísněn v tom, že byla likvidace nařízena pouze skartací skartovacím strojem s minimálním rozsahem vlákna rozdrčených listin. Dle účastníka řízení

je toto technicko-organizační opatření maximálně možné, které účastník řízení může vynaložit k zajištění bezpečnosti likvidovaných materiálů. V současné době účastník řízení osobně denně kontroluje, zda je vše, co nenutné zlikvidovat, zlikvidováno.

Účastník řízení dále v rozkladu odkázal na skutečnost, že se jedná o osobu ve věku 69 let, která téměř celý profesionální život pracuje jako lékařka s tisíci pacientů a tento případ je skutečně první a byl zaviněn ojedinělým pochybením jejího zaměstnance. Odkazuje rovněž na minimální nebezpečí zneužití osobních údajů na předmětných tiskopisech.

Dále účastník řízení provedl srovnání výše uložené pokuty s jinými případy řešenými Úřadem, kdy dle jeho vyjádření šlo o úmyslné zveřejňování na webových stránkách, ve veřejných médiích a to za účelem poškození osob, jejichž data byla takto zveřejněna. Rovněž upozornil i na rozhodnutí Ústavního soudu ČR (Pl. ÚS 3/02), dle kterého „zákonem stanovená minimální výše pokuty musí být stanovena tak, aby umožňovala alespoň do určité míry přihlídnout k majetkovým a osobním poměrům delikventa, aby uložení pokuty, byť i v minimální výši, nemělo pro delikventa likvidační účinek“.

Účastník řízení závěrem svého rozkladu konstatoval, že pokuta byla vzhledem k nízké nebezpečnosti projednávaného přestupku proti zákonu o ochraně osobních údajů uložena ve vysoce nepřiměřené výši a vedla by ve svém důsledku k likvidaci dlouholeté ordinace účastníka řízení. Došlo tak dle účastníka řízení ke značné a nepřijatelné disproporcii vzhledem k jiným pokutám uloženým Úřadem, Úřad nemusel v daném případě pokutu ukládat, neboť samotné projednání a jednání s Policií ČR již bylo pro účastníka řízení velmi poučnou záležitostí, tedy byl splněn výchovný preventivní účinek tohoto postihu jeho samotným projednáním. Účastník řízení proto požádal o zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k obsahu rozkladu bylo řízení doplněno o svědecké výpovědi asistenta účastníka řízení ... a ..., starosty obce Horní Bezděkov, kde k nálezům tiskopisů došlo. Současně byl účastník řízení vyzván k předložení listin dokládajících jeho příjmy a k předložení pracovní smlouvy a dokumentů upravujících pracovní náplň ....

Účastník řízení předložil svá přiznání k dani z příjmů fyzických osob a pracovní smlouvu asistenta .... Z uvedených materiálů však nevyplývalo, že by uložená sankce byla pro účastníka řízení likvidační a pracovní smlouva obsahuje pouze obecný odkaz na povinnost dodržovat právní a ostatní předpisy.

Starosta obce Horní Bezděkov, ..., ve své výpovědi uvedl, že dne 8. července 2013 telefonicky oznámil Policii ČR, obvodnímu oddělení Unhošť, nález předmětných tiskopisů, na kterých byly uvedeny osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, rodné číslo, kód diagnózy a výkonu a razítko účastníka řízení. Tiskopisy byly nalezeny v černém plastovém pytlí vedle kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v Horním Bezděkově. Nalezené tiskopisy předal Policii ČR. Jak svědek uvedl, obdobná událost se stala cca před čtyřmi roky, kdy byly rovněž v plastovém pytlí nalezeny obdobné tiskopisy účastníka řízení. Tehdy záležitost řešil telefonicky s účastníkem řízení, kterého upozornil na nepořádek, který způsobuje v obci a na zveřejnění osobních údajů pacientů, na což mu bylo sděleno, že se o to nemá zajímat. Kdo tehdy tiskopisy vyhodil, nebylo zjištěno, svědkem byly spáleny.

... ve své výpovědi uvedl, že bydlí s účastníkem řízení v rekreační chatě v obci Horní Bezděkov, k nálezům tiskopisů uvedl, že omylem tiskopisy místo úplné likvidace dal do pytle s odpadky, který zavázaný dne 8. července 2013 ráno vyhodil u kontejneru na odpadky v Horním Bezděkově. O skutečnosti, že v pytlí byly uvedené tiskopisy, účastník řízení dle svědka nevěděl. Svědek rovněž uvedl, že nevěděl, že obdobná věc se ztrátou tiskopisů se stala cca před 4 roky.

Přípisem ze dne 14. února 2014 byl účastník řízení seznámen s podklady rozhodnutí a informován o svých právech dle správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem odvolací orgán konstatuje, že nelze pochybovat o tom, že v případě nalezených dokumentů se jedná zcela jasně o osobní údaje, a to vzhledem k jejich obsahu, o osobní údaje citlivé ve smyslu ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., které podléhají vyšší právní ochraně. Tato skutečnost byla správním orgánem prvního stupně prokázána a na základě skutečnosti, že účastník řízení nepředložil dokumentaci dokládající opatření k jejich zabezpečení, došlo k porušení povinnosti dle ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

V této souvislosti neobstojí argumentace účastníka řízení, že se nejednalo o zdravotnickou dokumentaci, navíc za situace, kdy tato skutečnost nebyla v napadeném rozhodnutí zmíněna. Rovněž nelze souhlasit s tím, že osobní údaje v kódovaném stavu jsou zcela nepřístupné a nemají žádnou sdělnou schopnost. Jak vyplývá ze shromážděného materiálu, jedná se o rodné číslo, a dále o údaje (kód diagnózy), které jsou známy jak lékařům a příslušným pojišťovnám, tak jsou veřejně přístupné. Dle odvolacího orgánu se jedná o osobní a citlivé údaje, jejichž rozsah odůvodňuje v případě neoprávněného nebo nahodilého přístupu neoprávněných osob značný zásah do soukromého a osobního života subjektů údajů.

Jak bylo prokázáno, nebyla ze strany účastníka řízení přijata technicko-organizační opatření, účastník řízení nedoložil žádnou dokumentaci o jejich přijetí. Pouhý příkaz k provedení likvidace již nepotřebných tiskopisů s osobními údaji nelze považovat za technicko-organizační opatření ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť plnění daného příkazu účastník řízení přitom nijak nekontroloval. V případě citlivých údajů, jako jsou informace o zdravotním stavu, je třeba trvat na co nejpečlivějších požadavcích na zabezpečení těchto osobních údajů, a správce musí s tímto vědomím k osobním údajům přistupovat.

Správní orgán prvního stupně dle odvolacího orgánu zcela správně zkoumal jednání účastníka řízení i z hlediska § 46 odst. 1, dospěl však k závěru, že nebylo ze strany účastníka řízení vynaloženo maximálně možné úsilí k zajištění bezpečnosti likvidovaných materiálů, které obsahovaly osobní údaje. S tímto vyjádřením se odvolací orgán ztotožňuje, neboť účastník řízení na výzvu k předložení opatření k zabezpečení ochrany osobních údajů nijak nereagoval a jím přijaté opatření, tedy uvedený příkaz, byl nedostatečný.

Odvolací orgán rovněž dovedl, že nelze souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že výše uložené sankce byla neadekvátní a vedla by k likvidaci činnosti účastníka řízení. Je nutné upozornit na skutečnost, že každý případ se posuzuje v konkrétních skutečnostech, přihlíží se jak k polehčujícím, tak i k přitěžujícím okolnostem a na základě těchto je pak stanovena výše dané sankce. Zákon č. 101/2000 Sb. ukládá Úřadu v případě spáchání správního deliktu povinnost uložit sankci, nelze proto případ uzavřít pouze projednáním.

K upozornění účastníka řízení na uvedené rozhodnutí Ústavního soudu odvolací orgán konstatuje, že v daném případě byla stanovena výše sankce přiměřeně k dané situaci, uložená sankce byla správním orgánem prvního stupně i řádně odůvodněna, bylo přihlédnuto jak k přitěžujícím okolnostem (počet dotčených subjektů, rozsah osobních údajů – rodné číslo, informace o diagnóze a výkonu, i když označené kódem), tak i k polehčujícím okolnostem (velmi krátká doba vystavení riziku neoprávněnému nebo nahodilému přístupu - cca 90 minut). Sankce byla uložena při dolní hranici základní sazby a dle odvolacího orgánu není její výše pro účastníka řízení, jak vyplývá z jeho přiznání k dani z příjmů fyzických osob, likvidační, jak se snažil tvrdit účastník řízení. Uvedený nálezný Ústavního soudu se týká zákonem stanovené minimální hranice sazby pro uložení pokuty, což ovšem není tento případ, kdy spodní hranice stanovena není, resp. je fakticky ve výši 1 Kč.

Odvolací orgán dále konstatuje, že správní orgán prvního stupně zcela správně na základě argumentace účastníka řízení v rozkladu doplnil řízení o svědecké výpovědi, z nichž vyplynulo, že účastník řízení svůj příkaz k zabezpečení ochrany osobních údajů nekontroloval a nejednalo se o první porušení z jeho strany. Jak vypověděl starosta obce, kde byly předmětní tiskopisy nalezeny, došlo k obdobnému případu u účastníka řízení již cca před čtyřmi roky. Účastník řízení byl na daný případ upozorněn, avšak nepřijal žádná opatření, aby k takovému porušení nemohlo dojít, naopak nepřijetím příslušných opatření a neprováděním kontroly likvidace již nepotřebných materiálů opětovně došlo k nálezům tiskopisů, tedy k porušení ochrany osobních údajů.

Odvolací orgán po posouzení všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně o porušení ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť účastník řízení nepřijal příslušná opatření k zabezpečení ochrany osobních údajů. Odvolací orgán rovněž vzhledem ke skutečnostem, které vzešly z následných svědeckých výpovědí, neshledal důvod ke změně napadeného rozhodnutí ani ke změně výše uložené sankce, kterou považuje za adekvátní rozsahu osobních údajů, které byly jednáním účastníka řízení ohroženy, a to i s ohledem na skutečnost, že již v minulosti došlo ze strany účastníka řízení k obdobnému porušení. Účastník řízení má navíc možnost požádat o povolení uhradit pokutu ve splátkách.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 28. února 2014

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková